

Pappen, nathouden, aanmodderen

Weet u wie nu onge-looflijk baalt na zaterdag? Laurent Denis. Hij heet een topadvocaat te zijn, maar hij kon niet beletten dat

Christophe Diedhiou van Moeskroen eind juli vier speeldagen schorsing aan zijn broek kreeg voor een rode kaart. Bij die zitting lag de veelbesproken indicatieve tabel ook al op tafel. Geen Waalse haan die er toen naar kraaide.

Jammer voor Moeskroen en Diedhiou, maar Laurent Denis was vergeten te checken of die was goedgekeurd van Oostende tot Virton en van Doornik tot Maasmechelen en of daarbij de juiste werkwijze was gevolgd. Hij pleitte geen procedure, maar de inhoud en wie doet dat nu nog? Hij pleitte klasisiek: dat het allemaal zo niet was bedoeld en dat het veel erger leek dan het wel was en dat zijn cliënt een engel was op en naast het veld en veel blablaba.

Hij haalde zijn slag niet thuis. De strafmaat, weet u wel: zo'n overtreding, zo'n straf, geen willekeur meer.

Bij Standard waren ze slimmer. Daar hadden ze geen zin om Mehdi Carcela te missen. Hij was nu net terug in het nest en het was nog wel zo'n brave jongen en die schorsing van drie speeldagen volgens de nieuwe tabel was overdreven. Standard wist dat er procedureel iets te rapen viel. Onder meer omdat hun voorzitter als enige de tabel niet had goedgekeurd per mail, zoals half augustus was gevraagd door de nieuwe Profliga-voorzitter Marc Coucke. Wat overigens niets te betekenen had, want er bestaat geen vetorecht in de Profliga.

Eigenlijk was die tabel er wel, goedgekeurd en al, en verschenen in *Sportleven*. Dat heeft Didier Detollenaere van de geschillencommissie hoger beroep voor het profvoetbal niet belet zijn rechter-

lijke almacht te laten spreken – en ook een beetje zijn buikgevoel: hij blies het boeltje op. Aanslagplegers gingen vrijuit. Dat was niet in het belang van het voetbal, nog minder in het belang van eerlijke rechtspraak in het voetbal, maar wie geeft daar nu nog om?

Uitkomst: voorlopig kunnen de geschillencommissies nog recht spreken zoals ze dat in het verleden hebben gedaan, arbitrair. En op het veld: twee psychopaten – de ene met twee benen vooruit en de andere weeral met een slag in het aangezicht – speelden gisteren vrolijk voetbal tegen elkaar en veertig kilometer verder zat Vadis

Het Belgisch voetbal gaat er in prestaties misschien op vooruit, maar het management is blijven steken in de vorige eeuw

Odjidja in de tribune zijn straf uit omdat hij vorige week twee keer op een voet van een Eupenaar had gestaan.

Terug naar hoe het begon. In januari van dit jaar besloten de profclubs dat het gedaan moest zijn met die strafbepalingen à la tête du client. Voortaan zou het gaan zoals met verkeersovertradingen: voor elke overtreding een vast tarief. Een werkgroep werd geformeerd: daarin onder meer de CEO van de voetbalbond, Pierre François (de directeur van de profliga) en ook Johan Timmermans en Joseph Allijns, voorzitters van KV Mechelen en KV Kortrijk.

De CEO werd ontslagen, Timmermans stapte uit de werkgroep na de degradatie van zijn KV Mechelen, Allijns

zagen ze niet meer maar wel in Rusland bij de Rode Duivels, en zo kwam al het werk op de nek van Pierre François terecht. Hij finaliseerde het voorstel en zorgde ervoor dat het in *Sportleven* verscheen.

Toen op 13 augustus bleek dat de algemene vergadering van de Profliga nog haar goedkeuring niet had gegeven, stuurde Marc Coucke die bewuste mail rond, die door elke voorzitter werd goedgekeurd, behalve door Bruno Venanzi van Standard.

De conclusie van deze vau-deville kan alleen maar zijn dat het Belgisch voetbal er in prestaties misschien op vooruitgaat, maar dat het management is blijven steken in de vorige eeuw: eeuwige amateurs, schreef ooit een collega. Toch is er meer aan de hand, want hier spelen andere achtergronden dan een puur procedurele kwestie.

Napoleons

Met Detollenaere manifesteert zich het vleesgeworden Napoleon-complex. De man houdt niet van indicatieve tabellen omdat die zijn rechterlijke macht (lees: willekeur) beperken en heeft het hele zootje dan maar kort door de bocht onreglementair verklaard. De andere Napoleons van de voetbalbond zijn Marc Coucke en Bart Verhaeghe, maar die hebben met uitzondering van de mail van Coucke ook geen poot uitgestoken om de klus te klaren zoals het hoorde.

De enige actie die Bart Verhaeghe heeft ondernomen in de drukke zomer, waarin hij op de wereldcup voetbal goud won in de discipline 'opvallen voor bobo's', was Pierre François kapitellen dat hij zich niet mocht bemoeien met de disciplinaire commissies.

Zou Pierre François, de enige die deze zomer zijn werk heeft gedaan, het nu eindelijk hebben begrepen dat de Napoleons hem eruit willen? En zouden de andere clubs het hebben begrepen dat het Belgisch voetbal volgens de topclubs gewoon het best wordt beheerd zoals in het verleden: pappen, nathouden en aanmodderen?